

Sygn. akt IX U 1211/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 sierpnia 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Smycz
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 3 sierpnia 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania E. D. (D.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania E. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 15 września 2015 r. Znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu E. D. (D.) prawo do ponownego przeliczenia emerytury na podstawie art. 110 a ustawy o emeryturach i rentach z FUS począwszy od dnia 1 lipca 2015r.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1211/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15.09.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu E. D. (D.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie przekroczył 250%.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji, domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, do odwołania załączył zestawienie zarobków z lat 1968-1979 wykonane na podstawie pasków zarobkowych.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Od dnia 1.01.1986r. jest uprawniony do emerytury górniczej.

Podstawa wymiaru emerytury została ustalona z okresu 3/1985-2/1986 .Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 352,78 % i został ograniczony do 250%.

Ubezpieczony po przyznaniu prawa do emerytury górniczej pozostawał w zatrudnieniu.

W dniu 12.06.2015r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru, powołując się na przepisy ustawy emerytalnej w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie.

Obliczony przez organ rentowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z najkorzystniejszych 20 lat wybranych z całego okresu ubezpieczenia, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o przeliczenie wyniósł 191,48 %.

(dowód: akta rentowe)

Wynagrodzenie ubezpieczonego uzyskane w latach 1967-1986 z tytułu zatrudnienia w KWK (...) wynosiło:

- 1967 61 387,00 zł 253,75% (wwpw)
- 1968 52 605,00 zł 208,16%
- 1969 72 296,00 zł 277,12%
- 1970 62 539,00 zł 233,18%
- 1971 81 127,00 zł 286,71%
- 1972 83 106,00 zł 275,03 %
- 1973 93 867,00 zł 279,57%
- 1974 105 054,00 zł 274,87%
- 1975 112 239,00 zł 239,03%
- 1976 104 944,00 zł 204,28 %
- 1977 116 041,00 zł 210,40%
- 1978 118 603,00 zł 202,24%
- 1979 139 082,00 zł 217,57%
- 1980 184 432,00 zł 254,46 %
- 1981 218 320,00 zł 236,62 %
- 1982 478 933,00 zł 343,14%
- 1983 556 597,00 zł 320,44%

- 1984 645 640,00 zł 319,54 %
- 1985 1 087 656,00 zł 453,08%
- 1986 298 537,00 zł 103,25%.

Najkorzystniejszy dla ubezpieczonego wwpw z lat 1967-1986 wynosi 259,62%

(dowód: opinia biegłej z zakresu emerytur i rent, kapitału początkowego H. P., k. 43-103 akt)

Strony nie kwestionowały wydanej w sprawie opinii biegłego sądowego uznającej podstawy do przeliczenia emerytury ubezpieczonego na podstawie art. 110 a ustawy emerytalnej.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2015r., poz. 748 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

3. Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%,

a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej, gdyż ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przekracza 250%.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanej biegłej z zakresu emerytur, rent i kapitału początkowego, która na podstawie całości posiadanej dokumentacji, przy uwzględnieniu obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych

odtworzyła wynagrodzenie ubezpieczonego za lata 1967-1986 (odtworzenie wynagrodzenia za lata 1965-1966 okazało się zbędne), a następnie obliczyła najkorzystniejszy WWW, z uwzględnieniem wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składek wynikającego z przedłożonych pasków zarobkowych, wystawionego zaświadczenia Rp-7 z 31.07.2015r. wydanego przez KWK (...), potencjalnego wynagrodzenia za okres 6/1975-1978, z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu emerytury.

Obliczony przez biegłą, przy uwzględnieniu tylko stałych składników wynagrodzenia ubezpieczonego, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru okazał się być wyższy od 250% i może stanowić podstawę przeliczenia świadczenia na podstawie art. 110 a ustawy emerytalnej od miesiąca złożenia wniosku w tym zakresie, tj. od 1.07.2015r.

Strony, a zwłaszcza organ rentowy nie kwestionował opinii biegłego sądowego w zakresie wysokości odtworzonych w niej wynagrodzeń ubezpieczonego, podstaw do ponownego ustalenia wysokości emerytury w myśl powołanego przepisu.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.

Sędzia